

Sygn. akt IV P 90/20

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Magdalena Gałkowska

Ławnicy: Danuta Sulek, Dorota Salasa

Protokolant st.sekr.sąd. Katarzyna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2021 r. w Puławach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa I. D.

przeciwko O. P. (...) w Ł.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę, ryczałt za dojazdy, zwrot podatku od ryczałtu za dojazdy

I. oddala powództwo;

II. nie obciąża powódki kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 stycznia 2020r. skierowanym do Sądu Rejonowego w Lubinie powódka I. D. wniosła o zasądzenia na jej rzecz od pozwanego O. P. (...) w Ł. odszkodowania w wysokości 6000 zł za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę.

Postanowieniem Sąd Rejonowy w Lubinie IV Wydział Pracy przekazał przedmiotową sprawę tut. sądowi według właściwości.

W piśmie z dnia 12 sierpnia 2010r. powódka oświadczyła, że podtrzymuje roszczenie o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę w wysokości 6000 zł oraz wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 143 zł za potrącenie jej przez pracodawcę podatku dochodowego za ryczałty za dojazdy oraz wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 212 zł tytułem niewypłaconego jej ryczałtu za dojazdy za 18 dni maja (k.145).

Pozwany O. P. (...) w Ł. powództwa nie uznawał i wnosił o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pracownikiem pozwanego O. P. (...) była min. I. S., zatrudniona od dnia 1 stycznia 2019r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do 30 września 2019r.; jednakże pracownica ta złożyła zaświadczenie o stanie ciąży i umowa o pracę uległa przedłużeniu do dnia porodu (k.90).

W dniu 24 kwietnia 2019r. zawarta została pomiędzy powódką a pozwanym O. P. (...) w Ł., reprezentowanym przez dyrektora B. W. od dnia 24 kwietnia 2019r. umowa o pracę na czas określony – na czas nie świadczenia pracy przez panią I. S., której nieobecność jest usprawiedliwioną, w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu, a jako stanowisko pracy wpisano młodszego opiekuna w (...), zaś jako miejsce wykonywania pracy wpisano teren Gminy Ł. (k.5,akta osobowe).

Praca powódki polegała na opiekowaniu się osobami które decyzjami (...) miały przyznane usługi opiekuńcze, swoją pracę wykonywała od poniedziałku do piątku w wymiarze 6 godzin, a miejscem wykonywania pracy było miejsce zamieszkania podopiecznych (zakres obowiązków k.115-116). W okresie pracy powódki opiekowała się ona początkowo 1 osobą, która miała przyznane usługi opiekuńcze w wymiarze 1,5 godziny (od 1 lipca - 2 godziny) , potem od 27 maja 2019r. opiekowała się jeszcze 2 osobami, którzy mieli przyznane usługi opiekuńcze w wymiarze po 2 godziny (bezsporne). Powódka sporządzała kontrolkę czasu pracy (k.46-50, 54-55, 57-62,76,105)

W pozwanym (...) obowiązuje Zarządzenie nr (...)8.2013 Kierownika (...) z 7 maja 2013r. w sprawie ustalania zasad rozliczania kosztów podróży służbowych odbywanych samochodami osobowymi niebędących własnością pracodawcy (k.118-120).

W dniu 27 maja 2019r. powódka i dyrektor pozwanego O. P. (...) zawarły umowę w sprawie używania samochodu prywatnego do celów służbowych i zgodnie z tą umową powódce miał być wypłacany ryczałt po złożeniu przez nią oświadczenia o używaniu w danym miesiącu samochodu prywatnego do celów służbowych z oraz winna ona określić liczbę dni, w których była nieobecna w pracy (k.206-207).

W dniu 13 czerwca 2019r. powódka złożyła oświadczenie obejmujące 5 dni maja i wypłacono jej ryczałt za te 5 dni w wysokości brutto 56,99 zł netto 46,99 zł (k. 106, 199). Powódka otrzymała także ryczałt za miesiące czerwiec i lipiec, przy czym od kwot tych naliczony i odprowadzony był podatek dochodowy (k.117)

I. S. urodziła dziecko 19 listopada 2019r. i umowa o pracę pomiędzy I. S. a pozwanym (...) z tym dniem rozwiązała się (k.90, 87-89,).

W dniu 19 listopada 2019r. K. J., działająca z upoważnienia kierownika pozwanego Ośrodka sporządziła pismo, w którym poinformowała powódkę, że w związku z ustaniem przyczyny zatrudnienia związanego z zawarciem umowy o pracę na czas zastępstwa nieobecnego pracownika, z dniem 19 listopada 2019r. w trybie art. 30 §1 pkt 4 kp z została z nią rozwiązana umowa o pracę (k.4,86 akta osobowe, upoważnienie K. J. – k.85). Pismo to zostało wysłane do powódki jako że od dnia 5 sierpnia 2019r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim (akta osobowe). Następnie powódce wydano świadectwo pracy (k.81-83, akta osobowe).

W październiku i listopadzie 2019r. na skutek skargi powódki, Państwowa Inspekcja Pracy Inspektorat Pracy w Ł. prowadziła w pozwanym Ośrodku kontrolę (protokół k.122-136), wydane zostało w dniu 7 listopada 2019r. wystąpienie, w którym Inspektor wniósł o naliczenie i wypłacenie powódce ryczałtu z tytułu korzystania z samochodu prywatnego do celów służbowych za miesiąc kwiecień i maj oraz różnicę za maj i sierpień i pozwany w dniu 7 listopada 2019r. wypłacił powódce kwotę netto 207,74 zł tytułem wyrównania ryczałtu za miesiąc kwiecień i maj oraz różnicę za maj i sierpień, w tym kwotę brutto 170,96 zł, a netto 141,96 zł za okres od 1.05. do 24.05.2019 (k.107, 11-112, 199-203).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz aktach osobowych powódki, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a więc sąd obdarzył je walorem wiarygodności. Sąd dysponując tymi dokumentami, a także znając stanowisko prezentowane przez strony uznał, że zaistniały okoliczności przewidziane w art. 148¹ kpc.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Roszczenie powódki zasądzenia na jej rzecz od pozwanego Ośrodka odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie z nią umowy o pracę, jest oczywiście nieuzasadnione.

Poza sporem jest, że strony łączyła umowa o pracę zawarta od 24 kwietnia 2019r. na czas określony – na czas nieświadczenia pracy przez panią I. S., której nieobecność była usprawiedliwiona. Była to więc szczególna umowa o pracę na czas określony, która jest stosowana w szczególnych okolicznościach np. właśnie na czas usprawiedliwionej nieobecności pracownika. Cel i długość trwania tej umowy o pracę została określona w treści tej umowy zawartej na piśmie – zgodnie z art. 29§1⁽¹⁾ kp w zw. z art. 25⁽¹⁾§4 pkt 4 kp i miała ona trwać na czas nieświadczenia pracy przez panią I. S., której nieobecność była usprawiedliwiona. Umowa o pracę na zastępstwo rozwiązuje się z chwilą powrotu pracownika zastępowanego do pracy po okresie usprawiedliwionej nieobecności w pracy, ale także końcem takiej umowy będzie również ustanie zatrudnienia zastępowanego pracownika spowodowane np. rozwiązaniem stosunku pracy z tym zastępowanym pracownikiem. Jak już wyżej podniesiono, strony stosunku pracy zawarły właśnie umowę na czas ściśle określony – na czas nieświadczenia pracy przez panią I. S., której nieobecność jest usprawiedliwiona, czyli na czas, gdy I. S. była nieobecna w pracy z powodu ciąży. Jednakże umowa o pracę która łączyła I. S. z pozwanym także była umową zawartą na czas określony, która miała trwać do 30 września 2019r., ale z uwagi na ciążę I. S., uległa ona przedłużeniu do dnia porodu – zgodnie z art. 177§3 kp. I. S. urodziła dziecko w dniu 19 listopada 2019r., a tym samym, z tym dniem, zgodnie z art. 30 §1 ust 4 kp w zw. z art. 177§3 kp jej stosunek pracy z pozwanym (...) rozwiązał się. Zatem z dniem 19 listopada 2019r. ustała przyczyna dla jakiej w pozwanym (...) zatrudniona została powódka na podstawie umowy o pracę zawartej na czas zastępstwa nieobecnego pracownika. Zatem z dniem 19 listopada 2019r. doszło do rozwiązania stosunku pracy łączącego strony – zgodnie z z art. 30 §1 ust 4 kp.

Wobec tego sąd oddalił to żądanie powódki .

Żądanie powódki zasądzenia na jej rzecz ryczałtu za dojazdy za 18 dni maja w kwocie 212 zł jest niezrozumiałe, ponieważ - jak wynika z dokumentów złożonych do akt sprawy, powódka za maj otrzymała ryczałt za dojazdy, najpierw za 5 dni w wysokości brutto 56,99 zł netto 46,99 zł, a następnie w dniu 7 listopada 2019 r., w wyniku realizacji wystąpienia PIP, pracodawca wypłacił jej kwotę brutto 170,96 zł, a netto 141,96 zł za okres od 1.05. do 24.05.2019. Zatem pozwany pracodawca wypłacił powódce całą należną jej kwotę tytułem ryczałtu za dni jej obecności pracy i wyjazdy do podopiecznych w maju 2019r. w wysokości zgodnej z treścią §4 i 5 umowy z 27 maja 2019r., odpowiadającej zresztą wyliczeniom dokonany przez Inspektora PIP. Zatem i to żądanie, jako oczywiście bezzasadne, sąd oddalił.

Także niezasadne są twierdzenia powódki jakoby pozwany pracodawca nieprawidłowo potrzącał z kwot wypłacanych jej ryczałtów za dojazdy podatek dochodowy.

Zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2019r. poz 1387 ze zm), pracodawca jest obowiązany jako płatnik, obliczać i pobierać w ciągu roku zaliczki na podatek dochodowy od osób, które uzyskują od tych zakładów przychody ze stosunku pracy. Pozwany (...) w okresie zatrudnienia powódki obliczał więc i pobierał z wypłacanego jej wynagrodzenia za pracę i ryczałtów za dojazdy podatek dochodowy na zasadach określonych w art 27 ustawy i było to działanie prawidłowe.

Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy dochody osiągnięte przez podatników ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust 1 pkt 3 czyli ze stosunku pracy , są opodatkowane na zasadach określonych w art 27 ustawy. Zgodnie z art. 12 ust 1 ustawy za przychody ze stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych. Przychodem więc ze stosunku pracy są wszelkiego rodzaju wypłaty i świadczenia skutkujące u podatnika powstaniem przysporzenia majątkowego, mające swoje źródło w łączącym pracownika z pracodawcą

stosunku pracy. Zatem przypadku, gdy pracownik uzyska od pracodawcy realną korzyść mającą wymiar finansowy, będzie to rodzić obowiązek zwiększenia jego przychodu, z wyjątkiem świadczeń określonych w katalogu zwolnień przedmiotowych, zawartych w art. 21, 52, 52a i 52c ustawy. Zgodnie z art. 21 ust1 pkt 23b tej ustawy, wolny od podatku dochodowego jest zwrot kosztów poniesionych przez pracownika z tytułu używania pojazdów stanowiących własność pracownika, dla potrzeb zakładu pracy, w jazdach lokalnych, jeżeli obowiązek ponoszenia tych kosztów przez zakład pracy albo możliwość przyznania prawa do zwrotu tych kosztów wynika wprost z przepisów innych ustaw - do wysokości miesięcznego ryczału pieniężnego albo do wysokości nieprzekraczającej kwoty ustalonej przy zastosowaniu stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra, jeżeli przebieg pojazdu, z wyłączeniem wypłat ryczału pieniężnego, jest udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu prowadzonej przez pracownika. Przepis ten ustala w swojej treści zamknięty krąg podmiotów, uprawnionych do skorzystania ze zwolnienia od podatku zwrotu kosztów poniesionych przez pracownika z tytułu używania pojazdów stanowiących jego własność dla potrzeb zakładu pracy, a min. odrębną ustawą, do której odsyła ten przepis jest ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2018 poz. 1508 ze zm). W ustawie tej przepis art. 121 ust3c stanowi, że pracownikowi socjalnemu, do którego obowiązków należy świadczenie pracy socjalnej w środowisku lub przeprowadzanie rodzinnych wywiadów środowiskowych poza siedzibą jednostki, przysługuje zwrot kosztów przejazdów z miejsca pracy do miejsc wykonywania przez niego czynności zawodowych, w przypadku braku możliwości zapewnienia dojazdu środkami pozostającymi w dyspozycji zatrudniającego go pracodawcy. Powódka nie była zatrudniona w pozwanym (...) jako pracownik socjalny tylko młodszy opiekun w (...), a więc zwrot kosztów używania pojazdu prywatnego do celów służbowych przyznany jej na podstawie umowy z 27 maja nie mieści w dyspozycji art. 1 ust1 pkt 23b ustawy o podatku dochodowym. Zatem ryczałt wypłacany powódce z tytułu używania przez nią prywatnego samochodu osobowego do celów służbowych stanowi jej przychód ze stosunku pracy, o którym mowa w art. 12 ust 1 ustawy o podatku dochodowym i winien być opodatkowany wraz z innymi przychodami ze stosunku pracy.

Zatem pozwany (...) z tytułu dokonywania wypłaty na rzecz powódki tego świadczenia miał obowiązek, jako płatnik, naliczenia i pobrania zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych.

Wobec powyższego sąd oddalił powództwo i w tym zakresie.

O kosztach sąd orzekł w oparciu o art. 102 kpc, który to przepis stanowi, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może nie obciążać w ogóle strony przegrywającej kosztami procesu. Zdaniem sądu, taka sytuacja tu właśnie zaistniała. Sytuacja finansowa powódki, jak wynika z treści jej oświadczenia o stanie majątkowym, jest istotnie ciężka, powódka pobiera emeryturę wysokości 878 zł, a jej dorosły syn, który jest przewlekle i ciężko chory ma rentę socjalną w wysokości 1025 zł. Nadto powódka decydując się na dochodzenie swoich praw na drodze sądowej, niewątpliwie była subiektywnie przekonana o zasadności swoich roszczeń.